

Kỳ họp thứ 5 Quốc hội khóa XII:

Những bức xúc cần được tháo gỡ

GS-TSKH NGUYỄN LÂN DŨNG

Sau các đợt tiếp xúc cử tri và các đợt tham gia giám sát tôi nhận thấy nhân dân các địa phương đều thừa nhận đất nước đang ngày càng đổi mới và có không ít tiến bộ trong mọi mặt. Chính nhờ đó mà làm cho đất nước giữ vững được an toàn chính trị, ổn định xã hội và nâng cao được một bước đời sống của tuyệt đại đa số nhân dân.

Tuy nhiên, qua tiếp xúc với nhân dân, từ các nhà trí thức cấp cao đến những người nông dân bình thường nhất, tôi nhận thấy nhân dân còn rất nhiều bức xúc mà những bức xúc đó theo tôi Quốc hội cần thảo luận và tìm ra các biện pháp để sớm có những giải pháp có hiệu quả nhằm sớm tháo gỡ như nhân dân hằng mong đợi. Có thể nêu lên 5 bức xúc phổ biến nhất sau đây:

Một là, nông dân đang còn rất nghèo, thiếu đất, thừa nhân lực, thiếu việc làm, thiếu nguồn vật tư chất lượng cao với giá cả ổn định, thiếu nguồn tiêu thụ nông sản phẩm và luôn luôn bị đe dọa bởi thiên tai, dịch bệnh. Biết bao nhiêu bờ xôi ruộng mật, nhất đẳng điền với đất có cấu tượng (được tạo thành nhờ vi sinh vật qua hàng nghìn năm) cạnh các quốc lộ, tỉnh lộ đã bỗng nhiên bị bê tông hóa

để làm các xí nghiệp, khu công nghiệp. Chưa kể hàng 144 dự án sân golf mà thực chất là

nhằm chiếm đất giá rẻ để xây biệt thự kiếm lời là chính. Các sân golf còn gây ô nhiễm nghiêm trọng nguồn nước (vì thuốc hóa học bảo vệ cỏ) chỉ cốt để cho một số rất ít người vui chơi, giải trí. Xin dừng lại ngay việc tiếp tục triển khai các sân

golf ngoài các sân golf đã đưa vào hoạt động có hiệu quả. Nông dân bị mất trắng mùa vì bọ rầy (kèm theo các virus gây bệnh vàng lùn, vàng xoắn lá). Gần đây nghe nói dùng các bào tử nấm *Metarhizium anisopliae* và *Beauveria bassiana* có thể diệt được bọ rầy.

Chăn nuôi nhỏ bé không an toàn về dịch bệnh nhưng phù hợp với hoàn cảnh thực tế và đem lại lợi ích thiết thực cho từng hộ nông dân, cũng như giúp tận dụng được các nguồn thức ăn còn bỏ phí ở nông thôn. Có cách nào hướng dẫn nông dân vẫn chăn nuôi gia đình nhưng bảo đảm không lây truyền dịch bệnh hay không? Chúng ta định đến năm 2020 trở thành một nước công nghiệp phát triển theo hướng hiện đại. Thời gian chỉ còn hơn 10 năm nữa vậy mà chúng ta đang còn trên 73% cư dân nông thôn và đang số

hữu 75 triệu thừa ruộng nhỏ bé, manh mún.

Hai là, cả xã hội đang không yên tâm vì không được đảm bảo về an toàn vệ sinh thực phẩm. Không biết ăn rau quả gì để không nhiễm thuốc trừ sâu lân hữu cơ, clo hữu cơ- toàn những thứ gây ung thư! Rau an toàn mà chỉ là xử lý bằng ozon thì thật vô nghĩa! Nhà khoa học nào tuyên bố ozon có thể hút thuốc trừ sâu ra khỏi rau thì thật là vô trách nhiệm (!). Không có lý gì thủ đô Hà Nội (lớn thứ nhì so với các thủ đô trên thế giới!) mà không có nhà doanh nghiệp nào đứng ra xây dựng các trang trại Rau có bảo đảm. Không có lý gì để dân phải ăn thịt gia súc, gia cầm chưa qua kiểm dịch và được chuyên chở công khai những loại đã được giết mổ trên phố phường đầy bụi bặm.. Không phải chỉ đáp ứng cho nhu cầu của 87 triệu nhân dân trong nước mà còn cần tạo ra thương hiệu nông sản sạch để xuất khẩu ra thế giới! Càng không có lý gì để các dòng sông lớn nhỏ đang chết dần vì ô nhiễm!

Ba là, giáo dục còn quá nhiều điều bất cập. Chưa hết chuyện gây sốc này đã có chuyện gây sốc khác. Nào là bỏ tuyển sinh đại học (làm sao nâng cao được chất lượng đào tạo và lấy đầu chỗ để tuyển sinh thật nhiều rồi loại dần như ở các nước phát triển). Nào là tiêu chuẩn trẻ em 5 tuổi (cần biết chạy 150m liên tục, phải biết đi thụt lùi 15 bước, phải nói tròn câu rõ chữ, phải biết hòa nhập cộng đồng...). Nào là Chương trình giáo dục phổ thông chưa ổn định và chưa hội nhập quốc tế đã định cho in nhiều bộ sách giáo khoa. Nào là định cổ phần hóa các trường học để biến các Hội đồng trường thành các Hội đồng quản trị và đua nhau chạy theo lợi nhuận. Nào là chưa tổng kết chiến lược giáo dục cũ đã định dự thảo chiến lược mới. Nào là đầu tư đào tạo 2 vạn tiến sĩ để chuẩn bị cho 600 trường Đại học và Cao đẳng mà không tính đến liệu đào tạo xong ở nước ngoài các tân tiến sĩ có chịu về nước phục vụ với đồng lương như hiện nay hay không?... Trong thực tế con em đồng bào các

dân tộc ở vùng cao, vùng sâu, vùng xa còn rất thiếu khả năng để đến trường, giáo viên giỏi rất khó huy động đến các vùng này. Cửa trường Đại học còn quá hẹp với con em nhân dân lao động (hiện chỉ mới có 15% thí sinh trúng tuyển Đại học), học phí còn quá cao ở các trường tư thục và tình trạng dạy thêm, học thêm vẫn tràn lan và bệnh thành tích vẫn chưa sao xóa được..

Bốn là, tệ nạn tham nhũng, nhận hối lộ, hách dịch, xa rời dân còn phổ biến ở không ít cán bộ viên chức nhà nước. Ai cũng biết chuyện chạy chức, chạy quyền, chuyện xây nhà cửa và chiếm hữu đất đai quá xa nguồn thu nhập là rất phổ biến nhưng hiếm thấy ai bị xử lý vì mọi chuyện đều bị khép kín và rất ít người dám tố cáo (khi chưa thay đổi tội danh cho những người đi hối lộ tự giác khai báo). Chuyện khiếu nại, tố cáo vượt cấp còn quá phổ biến vì các cơ quan thẩm quyền cấp dưới không làm cho người bị hại tâm phục, khẩu phục. Nhiều cán bộ dân cứ từ chối tiếp dân, thậm chí có những buổi tiếp xúc cử tri có nơi còn hạn chế cả những công dân..không có giấy mời (!).

Năm là, phát triển khoa học và công nghệ chưa thực sự trở thành quốc sách hàng đầu. Thành tựu khoa học và công nghệ chưa tương xứng với yêu cầu phát triển đất nước và chưa đem lại những lợi ích thiết thực cho nhân dân. Chúng ta thực tế đang thiếu công nghệ, kiến thức và kinh nghiệm trên mọi lĩnh vực sản xuất cũng như quản lý. Chúng ta đang tồn tại dựa trên khai thác khoáng sản, bán sản phẩm nông nghiệp thô và bắt đầu cho nước ngoài khai thác bất động sản. Những thứ đó không đem lại khả năng phát triển nhanh và bền vững. Trong khi còn rất thiếu nhân tài, thiếu phương tiện vật chất kỹ thuật thì lại tách rời các trường đại học với các viện, các trung tâm nghiên cứu khoa học, điều rất hiếm thấy trên thế giới. Ngân sách đã hạn hẹp lại đầu tư tràn lan, với những mục tiêu không rõ ràng thì tất yếu không thể nào đem lại những hiệu quả cao như nhân dân hàng mong đợi. ■